Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
MELCHIOR WATHELET
föredraget den 10 september 2015 [1]

Mål C-232/14

Portmeirion Group UK Limited
mot
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket))

"Dumpning — Giltigheten av rådets genomförandeförordning (EU) nr 412/2013 — Import av bords- och köksartiklar av keramiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina"

I – **Inledning**

1. Begäran om förhandsavgörande avser giltigheten av rådets genomförandeförordning (EU) nr 412/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av bords- och köksartiklar av keramiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina [2] (nedan kallad den omtvistade förordningen).

2. En av de exportörer som berördes av den omtvistade förordningen väckte talan om ogiltighetsförklaring vid tribunalen. [3] Tribunalen ogillade talan. Överklagandet som exportören ingav till domstolen pågår fortfarande vid tidpunkten för förevarande förslag till avgörande. [4]

II – **Tillämpliga bestämmelser**

A – *Unionsrätt*

3. Artikel 236.1, kapitel 5, som har rubriken "Återbetalning och eftergift av tull", i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [5] (nedan kallad tullkodexen), har följande lydelse:

"Import- eller exporttullar skall återbetalas i den utsträckning som det fastställs att tullbeloppet då tullen betalades inte var det som lagligen skulle betalas …"

1 — Originalspråk: franska.
2 — EUT L 131, 2013, s. 1.
3 — Se dom Photo USA Electronic Graphic/rådet (T-394/13, EU:T:2014:964).
4 — Se dom Photo USA Electronic Graphic/rådet (C-31/15 P).
5 — *EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.*

4. Den omtvistade förordningen antogs med stöd av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [6] (nedan kallad grundförordningen). I artikel 1, som har rubriken ”Principer”, föreskrivs följande:

”1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.

3. Exportlandet ska normalt vara ursprungslandet. Ett mellanliggande land kan emellertid betraktas som exportland, utom när produkterna exempelvis endast omlastas i det landet, när de inte har tillverkats där eller när det inte finns något jämförbart pris för produkterna i det landet.

4. Vid tillämpningen av denna förordning avses med ’likadan produkt’ en produkt som är identisk med, dvs. i alla avseenden likadan som, produkten i fråga, eller, om en sådan produkt inte finns, en annan produkt som har egenskaper som nära påminner om den berörda produktens egenskaper, även om den inte i alla avseenden är likadan.”

5. I skälen 24, 25, 51, 52 och 54–57 i kommissionens förordning (EU) nr 1072/2012 av den 14 november 2012 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av bords- och köksartiklar av keramiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina [7] (nedan kallad förordningen om preliminär tull), föreskrivs följande:

”(24) [Produkten i fråga][[8]] är bords- och köksartiklar av keramiskt material som för närvarande omfattas av KN-nummer 6911 10 00, ex 691200 10, ex 691200 30, ex 691200 50 och ex 691200 90 med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad [produkten i fråga]). De kan vara av porslin, vanligt lergods, stengods, fajans eller fint lergods eller andra material. De viktigaste råvarorna är mineraler som kaolin, fältspat och kvarts, och sammansättningen av de råvaror som används avgör vilken typ av keramisk slutprodukt som tillverkas.

(25) Bords- och köksartiklar av keramiskt material saluförs i en stor mängd olika former som har utvecklats med tiden. De används på en mängd olika platser, såsom hushåll, hotell, restauranger och vårdinrättningar.

…

(51) En importör hävdade att den produktdefinition som är föremål för undersökning var för bred för att det skulle gå att göra en rimlig jämförelse mellan produkttyperna. En importör med tillverkningsintressen i Kina uttryckte en liknande uppfattning. I detta sammanhang hänvisade några parter också till rena dekorationsföremål.

(52) I detta sammanhang noteras att de relevanta kriterierna för att fastställa om den produkt som omfattas av en undersökning kan betraktas som en enda produkt eller inte, dvs. dess grundläggande fysiska och tekniska egenskaper, redovisas närmare nedan. Rena dekorationsföremål omfattas därmed inte. Även om de olika typerna av bords- och köksartiklar

6 — *EUT L 343, 2009, s. 51.*

7 — *EUT L 318*, 2012, s. 28. Se även rättelsen till denna förordning (*EUT L 36, 2013, s. 11*).

8 — I unionsrättsakterna på området används begreppen ”produkten i fråga” (på franska *produit considéré*) och ”den berörda produkten” (på franska *produit concerné*) växelvis. På engelska används endast begreppet *”product concerned”*. I Världshandelsorganisationens (WTO) bestämmelser används endast *produit considéré* (på svenska ”den undersökta varan”). För enhetlighetens och konsekvensens skull använder jag endast begreppet ”produkten i fråga” (*produit concerné*) i förevarande förslag till avgörande.

av keramiskt material visserligen kan ha olika egenskaper visade undersökningen att med undantag för keramiska knivar har de samma grundläggande egenskaper. Det faktum att [produkten i fråga] kan tillverkas med olika tillverkningsprocesser ska inte i sig läggas till grund för slutsatsen att det rör sig om två eller flera skilda produkter. Det framgick slutligen av undersökningen att de olika typerna av [produkten i fråga] i regel säljs via samma försäljningskanaler. En del specialaffärer inriktar sig kanske på vissa specifika typer, men de flesta distributionsföretagen (detaljhandlare, varuhus, stormarknader) för olika typer av bords- och köksartiklar av keramiskt material, så att de kan erbjuda sina kunder ett brett produktsortiment. Påståendena att [definitionen av produkten i fråga] är för bred avvisades därför preliminärt.

…

(54) Undersökningen har visat att alla typer av bords- och köksartiklar av keramiskt material, trots skillnader i fråga om egenskaper och modell, har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper: det rör sig om keramikartiklar avsedda för kontakt med livsmedel, de används på det hela taget för samma ändamål och de kan betraktas som olika typer av en och samma produkt.

(55) Förutom att de har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper konkurrerar alla dessa olika modeller och typer direkt med varandra och är i mycket stor utsträckning sinsemellan utbytbara. Detta belyses tydligt av att det inte finns några klara skiljelinjer mellan de olika typerna, och det finns med andra ord en hel del överlappning och konkurrens mellan snarlika typer, vilket innebär att standardkonsumenterna oftast inte skiljer mellan till exempel porslinsartiklar och andra artiklar.

(56) Som framgår av skälen 29–34 ansågs det också lämpligt att minska omfattningen på den produktdefinition som ligger till grund för den aktuella undersökningen genom att utesluta keramiska knivar. [Produkten i fråga] definieras därför preliminärt som bords- och köksartiklar av keramiskt material, med undantag för keramiska knivar, med ursprung i Folkrepubliken Kina och som för närvarande omfattas av KN-nummer 691110 00, ex 691200 10, ex 691200 30, ex 691200 50 och ex 691200 90.

(57) För detta förfarande och i enlighet med gällande unionspraxis görs därför bedömningen att alla typer av den produkt som beskrivits ovan, med undantag för keramiska knivar, bör betraktas som en och samma produkt.”

6. I skälen 35–37 i den omtvistade förordningen anges följande:

”(35) Alla typer av bords- och köksartiklar av keramiskt material kan betraktas som olika typer av en och samma produkt. Det påstående som gjordes efter det att de provisoriska åtgärderna hade offentliggjorts och ännu en gång efter det slutliga meddelandet av uppgifter, nämligen att undersökningen omfattar ett stort antal likadana produkter och att det följaktligen är nödvändigt att genomföra separata analyser av representativitet, dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse för varje produktsegment, konstateras därför vara ogrundat. En part som hävdade att produktdefinitionen var för generell lämnade in en jämförelse av produkter med olika grad av dekorering, men partens uttalanden om användningsområden (för trädgård och barn i det ena fallet och för dekoration i det andra fallet) är diskutabla, eftersom det inte finns någon tydlig avgränsning, och uttalandena kan snarare ses som en bekräftelse på konstaterandet i skäl 55 i förordningen om preliminär tull. Det bör också påpekas att en importör med tillverkning i Kina hävdade att mer än 99 % av de bords- och köksartiklar av keramiskt material som säljs i unionen är helt vita, eller så gott som helt vita. Några parter ifrågasatte skäl 58 i förordningen om preliminär tull på grundval av att institutionerna inom ramen för undersökningen inte hade granskat huruvida vissa av varorna inte lämpade sig för fri omsättning i unionen. Denna omständighet undergräver emellertid inte slutsatsen i skäl 63 i förordningen om preliminär tull.

(36) Mot bakgrund av det ovanstående definieras produkten slutgiltigt som bords- och köksartiklar av keramiskt material, med undantag för keramiska knivar, keramiska kryddkvarnar och deras keramiska malverk, keramiska skalare, keramiska knivvässare och keramiska pizzastenar gjorda av kordierit av det slag som används för gräddning av pizza eller bröd, med ursprung i Kina och som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 691110 00, ex 691200 10, ex 691200 30, ex 691200 50 och ex 691200 90.

(37) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit avseende [produkten i fråga] och den likadana produkten, bekräftas alla övriga fastställanden i skälen 24–63 i förordningen om preliminär tull.”

B – *Världshandelsorganisationens bestämmelser*

7. Avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT)[9] (nedan kallat 1994 års antidumpningsavtal) återfinns i bilaga 1A till avtalet om upprättande av världshandelsorganisationen (nedan kallad WTO), som godkänts genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar de frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994).[10]

8. I artikel 2 i 1994 års antidumpingavtal, som har rubriken ”Fastställande av dumpning”, föreskrivs följande:

”2.1 I detta avtal skall en vara anses dumpad, dvs. införd på ett annat lands marknad till lägre pris än dess normala värde, om exportpriset för varan när den exporteras från ett land till ett annat är lägre än det jämförbara pris som en vara av samma slag betingar i den normala handeln när den är avsedd för konsumtion i exportlandet.

…

2.6 I detta avtal skall uttrycket ’vara av samma slag’ avse vara som är identisk med, dvs. i alla avseenden lik, den undersökta varan, eller om en sådan vara inte finns, en annan vara som, fastän inte lik i alla avseenden, har egenskaper som nära påminner om den undersökta varans egenskaper.”

III – **Målet vid den nationella domstolen och giltighetsfrågorna**

9. Klagande är Portmeirion Group UK Limited (nedan kallad Portmeirion), Stoke-on-Trent (Förenade kungariket). Bolaget tillverkar och är marknadsledande inom keramiska bordsartiklar av hög kvalitet. Klaganden kompletterar även sin produktion i Förenade kungariket med import, varav 14 procent kommer från Folkrepubliken Kina.

10. Den 16 februari 2012 inledde Europeiska kommissionen ett antidumpningsförfarande avseende import av bords- och köksartiklar av keramiskt material med ursprung i Kina.

11. Den 14 november 2012 antog kommissionen förordningen om preliminär tull genom vilken provisoriska antidumpningstullar på mellan 17,6 och 58,8 procent infördes.

9 — *EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 105.*

10 — *EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3.*

12. Den 18 december 2012 lämnade Portmeirion in de första anmärkningarna på definitionen av produkten i fråga i undersökningen och angav andra faktorer som, enligt Portmeirion, utgjorde hinder mot att införa antidumpningstullar. Efter det att kommissionen hade delgett Portmeirion informationshandlingen av den 25 februari 2013, bereddes Portmeirion den 5 mars 2013 tillfälle att höras av kommissionen. Under förhöret uttryckte Portmeirion sin synpunkt på bland annat definitionen av den produkt som undersökningen avsåg.

13. Den 13 mars 2013 antog Europeiska unionens råd, på förslag av kommissionen, den omtvistade förordningen om införande av en slutgiltig antidumpningstull på de aktuella importerna, på mellan 13,1 och 36,1 procent med verkan från och med den 16 maj 2013.

14. Den 2 augusti 2013 begärde Portmeirion, i enlighet med artikel 236 i tullkodexen, att de antidumpningstullar som hade betalats till Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs skulle återbetalas. Portmeirion hävdade att antidumpningstullarna inte lagligen kunde tas ut, på grund av att den omtvistade förordningen stred mot unionsrätten.

15. Den 16 december 2013 avslog Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs Portmeirions begäran.

16. Den 14 januari 2014 överklagade Portmeirion beslutet till First-tier Tribunal (Tax chamber) och bestred giltigheten av den omtvistade förordningen.

17. Eftersom den hänskjutande domstolen ansåg att de grunder som Portmeirion åberopade kunde påverka giltigheten av den omtvistade förordningen, förklarade den målet vilande och hänsköt följande frågor till domstolen:

”Är den angripna förordningen oförenlig med EU-rätten i det att den

(i) grundar sig på uppenbart felaktiga bedömningar vad gäller definitionen av [produkten i fråga], vilket innebär att resultaten av antidumpningsundersökningen blir ogiltiga, och

(ii) är bristfälligt motiverad och därmed inte uppfyller kraven i artikel 296 FEUF?”

IV – **Förfarandet vid domstolen**

18. Begäran om förhandsavgörande inkom till domstolens kansli den 12 maj 2014. Den italienska regeringen, rådet och kommissionen har inkommit med skriftliga yttranden.

19. Förhandling hölls den 15 juli 2015, under vilken Portmeirion, rådet och kommissionen yttrande sig muntligen.

V – **Bedömning**

A – *Upptagande till sakprövning*

20. Enligt den italienska regeringen kan inte begäran om förhandsavgörande tas upp till sakprövning, eftersom Portmeirion, enligt artikel 263 FEUF, hade rätt att angripa den omtvistade förordningen vid Europeiska unionens tribunal.

21. Enligt domstolens praxis hindrar inte ”den allmänna princip som avser att garantera att varje person har eller har haft en möjlighet att angripa en [unionsrättsakt] som utgör grunden för ett beslut som går vederbörande emot, … att en förordning vinner laga kraft gentemot en enskild när den i förhållande till den enskilde betraktas som ett individuellt beslut och denne med stöd av artikel [263 FEUF] utan tvivel skulle ha kunnat yrka att förordningen ogiltigförklarades, vilket medför att den enskilde inför nationell domstol inte kan åberopa att förordningen är rättsstridig. Denna slutsats gäller de förordningar genom vilka det införs antidumpningstullar, på grund av den dubbla karaktär som de har. De är både normativa och kan direkt och personligen beröra vissa ekonomiska aktörer.” [11]

22. Domstolen har angett att ”[f]örordningar genom vilka det införs antidumpningstullar kan, trots att de till sin beskaffenhet och räckvidd faktiskt har normativ karaktär, direkt och personligen beröra sådana tillverkare och exportörer av den ifrågavarande produkten som tillskrivits dumpning på grundval av uppgifter om deras näringsverksamhet.” [12]

23. Detta är generellt fallet för följande enheter:

— tillverkande och exporterande företag som kan visa att de har identifierats i kommissionens eller rådets rättsakter eller som berörs av de förberedande undersökningarna, [13]

— importörer av produkten i fråga vars försäljningspriser har beaktats vid fastställandet av exportpriserna och således berörs av den konstaterade förekomsten av dumpning, [14] och

— importörer som är närstående till exportörer från tredjeland, vars produkter påförs antidumpningstullar, bland annat när exportpriset har beräknats på grundval av de försäljningspriser på unionsmarknaden som nämnda importörer tillämpar, och i de fall där själva antidumpningstullen beräknats på grundval av dessa försäljningspriser. [15]

24. Att ge vissa kategorier av ekonomiska aktörer rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av en antidumpningsförordning ska inte heller utgöra hinder mot att andra aktörer också kan vara personligen berörda av en sådan förordning, på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem och som särskiljer dem från alla andra personer. [16]

25. Vad gäller det nationella målet har inte den italienska regeringen visat att Portmeirion ska anses tillhöra en av de ovannämnda kategorierna av ekonomiska aktörer.

26. Såsom kommissionen bekräftade vid den muntliga förhandlingen, rör det sig nämligen om en importör av produkten i fråga vars försäljningspriser inte har beaktats vid fastställandet av exportpriserna eller vid beräkningen av antidumpningstullen. Det är inte heller fråga om att Portmeirion är närstående till exportörer. Det framgår inte heller att bolaget har egenskaper som är utmärkande för dem och som särskiljer dem från alla andra personer.

11 — Dom TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 18). Se även, för ett liknande resonemang, dom Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

12 — Dom TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 19).

13 — Se dom Allied Corporation m.fl./kommissionen (239/82 och 275/82, EU:C:1984:68, punkterna 11 och 12), dom Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 21), dom Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 30) och dom TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 19).

14 — Se dom Nashua Corporation m.fl./kommissionen och rådet (C-133/87 och C-150/87, EU:C:1990:115, punkt 15), dom Gestetner Holdings/rådet och kommissionen (C-156/87, EU:C:1990:116, punkt 18), dom Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 31) och dom TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 20).

15 — Se dom Neotype Techmashexport/kommissionen och rådet (C-305/86 och C-160/87, EU:C:1990:295, punkterna 19 och 20), dom Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 32) och dom TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 21).

16 — Se dom Extramet Industrie/rådet (C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 16), dom Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 33) och dom TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 22).

27. Av det ovan anförda framgår att Portmeirion kunde framställa en invändning om rättsstridighet mot den omtvistade förordningen vid den hänskjutande domstolen, vilken således inte var bunden av den omständigheten att den antidumpningstull som inrättats genom förordningen var slutgiltig och därför kunde ställa förevarande giltighetsfrågor.

28. Det ankommer följaktligen på domstolen att besvara frågorna.

B – *Prövning i sak*

1. Den första giltighetsfrågan

29. Den hänskjutande domstolen har ställ den första frågan för att få klarhet i huruvida den omtvistade förordningen är giltig, i och med att den grundar sig på uppenbart felaktiga bedömningar vad gäller definitionen av produkten i fråga, vilket innebär att resultaten av antidumpningsundersökningen blir ogiltiga.

a) Parternas argument

30. Portmeirion och Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs har inte inkommit med några skriftliga yttranden. I begäran om förhandsavgörande redogjorde dock den hänskjutande domstolen tydligt och utförligt för Portmeirions argument och Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs ansåg att de saknade behörighet att kommentera eller ta ställning till giltigheten av en förordning som var bindande för dem.

31. Portmeirion har gjort gällande att den omtvistade förordningen antogs på grundval av en uppenbart felaktig bedömning när det gäller definitionen av produkten i fråga, vilket påverkade den antidumpningsundersökning som ledde till att den omtvistade förordningen antogs. Unionsrätten ger inte något stöd för att dra slutsatsen att de olika produkter som omfattades av undersökningen kunde betraktas som en och samma produkt, vilket skulle ha rättfärdigat att endast en enskild undersökning gjordes.

32. Portmeirion anser att undersökningen omfattade och att den omtvistade förordningen införde antidumpningstull på keramiska produkter som var så vitt skilda som brödkavlar, tallrikar, tekoppar, saltkar, små kastruller och ugnsformar. I motsats till vad Europeiska unionens institutioner påstår har de inte samma fysiska och tekniska grundläggande egenskaper (oavsett om det rör sig om storleken, vikten, formen eller motståndskraften mot värme etcetera).

33. I det här hänseendet grundar sig Portmeirion på tre konstateranden.

34. För det första är den enda gemensamma egenskapen hos de produkter som omfattas av antidumpningstullarna att de (delvis) är tillverkade av keramik. Det i sig är inte tillräckligt för att anse att samtliga produkter som omfattas av undersökningen är olika typer av samma produkt. Om det förhöll sig på ett annat sätt skulle en fönsterkarm och en bil utgöra en och samma produkt på grund av att de (oftast) innehåller aluminium.

35. För det andra är övervägandet att alla produkter huvudsakligen är avsedda för att vara i kontakt med mat och avsedda för förvaring av livsmedel, uppenbart felaktigt, eftersom även produkter som inte huvudsakligen är avsedda för att vara i kontakt med mat (såsom ölsejdlar) och produkter som inte används för förvaring av livsmedel (såsom brödkavlar) omfattas av undersökningen.

36. För det tredje förhåller det sig på samma sätt med uppgiften om att de produkter som har påförts antidumpningstullar ”konkurrerar … direkt med varandra … och är i mycket stor utsträckning sinsemellan utbytbara”. Går det nämligen att exempelvis servera te med en brödkavel, servera mat i ett saltkar eller använda en kaffekanna för att servera spagetti?

37. Portmeirion ifrågasätter även logiken i rådets bedömning, eftersom

— vissa keramiska produkter inte omfattades av undersökningens och den omtvistade förordningens tillämpningsområde på grund av att de hade en annan form, hållfasthet och design,

— en brödkavel och en tallrik utgör en och samma produkt enbart av det skälet att de är tillverkade i keramik, medan två tallrikar som är identiska och direkt utbytbara är olika produkter av enbart det skälet att de är tillverkade av ett annat material (exempelvis glas eller keramik),

— undersökningen omfattade produkter som inte har samma fysiska, tekniska och kemiska egenskaper och som inte används i samma syfte, oavsett vad de är avsedda för (till exempel tekannor och brödkavlar).

38. Den italienska regeringen, rådet och kommissionen anser inte att definitionen av produkten i fråga innehåller någon uppenbart felaktig bedömning.

39. De har erinrat om att institutionerna förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när de definierar produkten i fråga i antidumpningsundersökningarna. Institutionerna kan i detta avseende beakta flera faktorer som till exempel produkternas fysiska, tekniska och kemiska egenskaper, deras användningsområde, deras utbytbarhet, konsumenternas uppfattning av dem, distributionskanaler, tillverkningsprocess, tillverkningskostnader och kvalitet.

40. Av detta följer att olika produkter kan omfattas av definitionen av produkten i fråga och bli föremål för samma undersökning om de huvudsakligen har samma fysiska och tekniska egenskaper. I förevarande fall har produkterna samma huvudsakliga egenskaper: de är tillverkade av keramik och är utvecklade för att vara i kontakt med eller förvara mat i.

41. Portmeirion, rådet och kommissionen har även olika uppfattningar om vilka slutsatser som kan dras av de rapporter som WTO:s panel upprättat i fråga om tolkningen av begreppet ”produkten i fråga”.

b) Bedömning

i) Inledande synpunkter

42. Den första frågan avser tolkningen av begreppet ”produkten i fråga”, nämligen den produkt som ”ska anses vara dumpad” [17] och som är föremål för unionsinstitutionernas utredningar.

43. Det ska inledningsvis noteras att till skillnad från tribunalen har domstolen aldrig uttalat sig om tolkningen av förevarande begrepp.

44. Mot bakgrund av att begreppet kommer från WTO:s bestämmelser, nämligen artikel 2 i 1994 års antidumpningsavtal, vilket införlivades med unionsrätten genom artikel 1 i grundförordningen, ska praxisen från WTO:s tvistlösningsorgan, i vilken WTO:s panel utgör första instans, beaktas och i synnerhet eftersom den hänskjutande domstolen och parterna hänvisar till panelens rapporter.

17 — Se artikel 1.2 i grundförordningen.

ii) Tribunalens praxis

45. Tribunalen har uttalat att ”[i] grundförordningen preciseras inte hur den vara eller den varugrupp som kan bli föremål för en dumpningsundersökning skall definieras, och det ställs heller inga krav på en detaljerad indelning vad avser produkten.” [18]

46. Enligt tribunalens fasta praxis syftar ”[d]efinitionen av [produkten i fråga] inom ramen för en antidumpningsundersökning … till att vara till hjälp vid utarbetandet av en förteckning över produkter som det i förekommande fall kommer att införas antidumpningstullar på. Institutionerna kan i detta avseende beakta faktorer som till exempel produkternas fysiska, tekniska och kemiska egenskaper, deras användningsområde, deras utbytbarhet, konsumenternas uppfattning av dem, distributionskanaler, tillverkningsprocess, tillverkningskostnader och kvalitet.” [19]

47. Enligt tribunalen ”följer det nödvändigtvis av detta att produkter som inte är identiska kan omfattas av samma definition av [produkten i fråga] och tillsammans bli föremål för en antidumpningsundersökning. Sökandenas argument att [produkten i fråga] endast kan avse en produkt eller endast identiska produkter, kan således av detta skäl inte godtas.” [20]

48. Det framgår även av fast praxis att även om ”[unionsinstitutionerna,] [n]är det gäller handelspolitiska skyddsåtgärder … förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och rättsliga situationer som de ska bedöma” [21], ankommer det dock på tribunalen att ”pröva om sökandena kan visa att institutionerna antingen gjorde en felaktig bedömning avseende vilka faktorer som är relevanta, eller att tillämpningen av andra faktorer som är relevantare skulle ha lett till att denna produkt uteslöts från definitionen av [produkten i fråga].” [22]

49. Vad konkret gäller begreppet ”produkten i fråga” har tribunalen aldrig godtagit [23] argument som syftar till att visa att den produkt som är föremål för en utredning endast borde omfatta ”likadana produkter” i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen, nämligen ”produkt[er] som är identisk[a] med, dvs. i alla avseenden likadan[a] som, produkten i fråga, eller, om … sådan[a] produkt[er] inte finns, [andra] produkt[er] som har egenskaper som nära påminner om den berörda produktens egenskaper, även om [de] inte i alla avseenden är likadan[a].”

50. I punkterna 36–51 i domen Photo USA Electronic Graphic/rådet (T-394/13, EU:T:2014:964) underkände tribunalen de argument som anfördes av en av de exportörer som omfattades av den omtvistade förordningen. Nämnda exportör anförde att ”dels gjorde institutionerna en uppenbart oriktig bedömning av de faktorer som togs i beaktande när de beslutade vad [definitionen av produkten i fråga] omfattades av, i förevarande fall utseendet, den slutliga användningen och förekomsten i unionen av tillverkare av koppar i keramik med hel polyesterbeläggning, dels om andra faktorer hade beaktats, i förevarande fall de fysiska, tekniska och kemiska egenskaperna,

18 — Dom Shanghai Bicycle/rådet (T-170/94, EU:T:1997:134, punkt 61). Se även, för ett liknande resonemang, dom Photo USA Electronic Graphic/rådet (T-394/13, EU:T:2014:964, punkt 28).

19 — Dom Gem-Year och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet (T-172/09, EU:T:2012:532, punkt 59). Se även, för ett liknande resonemang, dom Brosmann Footwear (HK) m.fl./rådet (T-401/06, EU:T:2010:67, punkt 131), dom Whirlpool Europe/rådet (T-314/06, EU:T:2010:390, punkt 138), dom EWRIA m.fl./kommissionen (T-369/08, EU:T:2010:549, punkt 82) och dom Photo USA Electronic Graphic/rådet (T-394/13, EU:T:2014:964, punkt 29).

20 — Dom Gem-Year och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet (T-172/09, EU:T:2012:532, punkt 60). Se även, för ett liknande resonemang, dom Photo USA Electronic Graphic/rådet (T-394/13, EU:T:2014:964, punkt 30).

21 — Dom Gem-Year och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet (T-172/09, EU:T:2012:532, punkt 62).

22 — Ibidem, punkt 61. Se även, för ett liknande resonemang, dom Brosmann Footwear (HK) m.fl./rådet (T-401/06, EU:T:2010:67, punkt 132) och dom EWRIA m.fl./kommissionen (T-369/08, EU:T:2010:549, punkt 83).

23 — Se dom Brosmann Footwear (HK) m.fl./rådet (T-401/06, EU:T:2010:67, punkt 133). Se även, för ett liknande resonemang, dom Gem-Year och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet (T-172/09, EU:T:2012:532, punkterna 66 och 67).

distributionskanalerna, konsumenternas uppfattning och utbytbarheten, skulle det ha motiverat att kopparna uteslöts från produkterna i fråga” (se även punkt 27). Den aktuella exportören har dock överklagat tribunalens underkännande av dessa argument i målet Photo USA Electronic Graphic/rådet (C-31/15 P), som domstolen ännu inte har avgjort.

iii) Praxis från WTO:s tvistlösningsorgan

51. Enligt domstolen framgår det ”att WTO-avtalet och de avtal och överenskommelser som finns i avtalets bilagor, med hänsyn till deras beskaffenhet och systematik, i princip inte ingår bland de regler som domstolen skall beakta när den prövar lagenligheten av [unions]institutionernas rättsakter med stöd av artikel [263] första stycket [FEUF].” [24]

52. Domstolen har dock i punkt 40 i domen kommissionen/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494) slagit fast att ”i två undantagssituationer, som följer av unionslagstiftarens önskan att begränsa sitt eget handlingsutrymme vid tillämpningen av WTO-bestämmelserna, … ankommer [det] på unionsdomstolen att i förekommande fall pröva lagenligheten av en unionsrättsakt och akter som antagits för dess tillämpning i förhållande till WTO-avtalen.”

53. Enligt domstolen ”[avser] [d]en första situationen … det fall då unionen avsett att fullgöra en särskild förpliktelse som den åtagit sig inom ramen för dessa avtal, och den andra situationen avser det fall då den aktuella unionsrättsakten uttryckligen hänvisar till precisa bestämmelser i WTO-avtalen.” [25]

54. Det som i förevarande fall är tvistigt mellan Portmerion och institutionerna är begreppet ”produkten i fråga” som gör det möjligt att fastställa de ”dumpade produkter” som avses i artikel 1.1 i grundförordningen.

55. Innehållet i 1994 års antidumpningsavtal införlivades med unionsrätten genom grundförordningen. Såsom anges i skäl 3 i förordningen ”innehåller [avtalet] detaljerade regler som särskilt avser beräkningen av dumpningens omfattning, förfaranden för att inleda och genomföra undersökningen, inbegripet fastställande och behandling av faktiska uppgifter, införande av provisoriska åtgärder, införande och uttag av antidumpningstullar, antidumpningsåtgärdernas varaktighet och översyn av antidumpningsåtgärder samt offentliggörande av uppgifter om antidumpningsundersökningar. För att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av dessa regler bör innehållet i avtalet i möjligaste mån tas in i [unions]lagstiftningen.”

56. I skäl 4 i samma förordning anges att ”[f]ör att upprätthålla jämvikten mellan de rättigheter och förpliktelser som fastställs i GATT-avtalet, är det vid tillämpningen av dessa regler av väsentlig betydelse att gemenskapen tar hänsyn till hur de tolkas av gemenskapens viktigaste handelspartner.”

24 — Dom Petrotub och Republica/rådet (C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkt 53). Se även, för ett liknande resonemang, dom Portugal/rådet (C-149/96, EU:C:1999:574, punkt 47), dom Van Parys (C-377/02, EU:C:2005:121, punkt 39), dom LVP (C-306/13, EU:C:2014:2465, punkt 44) och dom kommissionen/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, punkt 38) samt beslut OGT Fruchthandelsgesellschaft (C-307/99, EU:C:2001:228, punkt 24).

25 — Dom kommissionen/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, punkt 41). Se även, för ett liknande resonemang, dom Fediol/kommissionen (70/87, EU:C:1989:254, punkt 19), dom Nakajima/rådet (C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 31), dom Portugal/rådet (C-149/96, EU:C:1999:574, punkt 49) och dom Petrotub och Republica/rådet (C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkt 54).

57. Domstolen har redan, beträffande en tidigare version av grundförordningen, nämligen rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [26], i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2331/96 av den 2 december 1996 [27], funnit att ”[d]et [således] är … ostridigt att [unionen] antog grundförordningen för att uppfylla sina internationella skyldigheter enligt 1994 års antidumpnings[avtal]” [28] och att den genom artikel 1 i grundförordningen avsåg att fullgöra sina särskilda förpliktelser enligt artikel 2 i nämnda avtal.

58. Såsom framgår av domstolens rättspraxis, vilken det erinras om i punkt 52 ovan, ankommer det på domstolen att kontrollera lagenligheten av den omtvistade förordningen med hänsyn till artikel 2 i avtalet.

59. Det ska noteras att till skillnad från domstolen har WTO:s panel ofta haft tillfälle att bemöta argument som är analoga med de argument som Portmeirion framfört i förevarande mål och som syftar till att visa att produkten i fråga, på grundval av artiklarna 2.1 och 2.6 i 1994 års antidumpningsavtal, ska utgöras av varor av samma slag. [29]

60. Kanada, Konungariket Norge och Folkrepubliken Kina har nämligen inför panelen hävdat att den produkt som var föremål för antidumpningsundersökningen inte kunde utgöras av ett stort antal produkter som inte utgjorde en och samma homogena produkt, utan att den skulle utgöras av likartade varor. [30]

61. WTO:s panel har aldrig godtagit det argumentet. Panelen grundade sin analys på konstaterandet att 1994 års antidumpningsavtal inte innehöll någon definition av produkten i fråga [31] och att det inte i lydelsen i artiklarna 2.1 och 2.6 i avtalet gick att läsa in ett krav på att produkten i fråga skulle utgöras av varor av samma slag. [32]

62. WTO:s panel ansåg nämligen att ”frågan huruvida ett sådant synsätt [nämligen det som Kanada Konungariket Norge och Folkrepubliken Kina förespråkade] skulle vara lämpligt utifrån ett allmänt politiskt perspektiv kan visserligen diskuteras, men det ankommer på medlemmarna att genom förhandlingar besluta om det är lämpligt att kräva ett sådant synsätt. Vår roll som panel är inte att skapa förpliktelser som inte är tydligt föreskrivna i själva *antidumpningsavtalet*.” [33]

26 — EGT L 56, 1996, s. 1.

27 — *EGT L 317, 1996, s. 1.*

28 — Dom Petrotub och Republica/rådet (C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkt 56).

29 — Se tvist DS264 ”Förenta staterna – Slutlig fastställelse av dumpning avseende vissa träslag av kådarikt virke från Kanada”, tvist DS337 ”Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge”, och tvist DS397 ”Europeiska gemenskaperna – Slutliga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina”. WTO:s panels rapporter från de olika tvisterna är tillgängliga på WTO:s webbplats https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/dispu_status_f.htm.

30 — Se WTO:s panels rapport av den 13 april 2004 i tvist DS264 ”Förenta staterna – Slutlig fastställelse av dumpning avseende vissa träslag av kådarikt virke från Kanada” (punkt 7.155). Rapporten upphävdes endast delvis av WTO:s överprövningsorgan och i vart fall inte på denna punkt (se punkterna 99 och 183 i överprövningsorganets rapport av den 11 augusti 2004 som är tillgänglig på WTO:s webbplats: https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds264_f.htm). Se även, för ett liknande resonemang, WTO:s panels rapport av den 16 november 2007 i tvist DS337 ”Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge”, punkt 7.44, och WTO:s panels rapport av den 3 december 2010 i tvist DS397 ”Europeiska gemenskaperna – Slutliga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina” (punkterna 7.246 och 7.247). Rapporten upphävdes endast delvis av WTO:s överprövningsorgan och i vart fall inte på denna punkt (se punkt 624 i överprövningsorganets rapport av den 15 juli 2011 som är tillgänglig på WTO:s webbplats: https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds397_f.htm).

31 — Se WTO:s panels rapport av den 13 april 2004 i tvist DS264 ”Förenta staterna – Slutlig fastställelse av dumpning avseende vissa träslag av kådarikt virke från Kanada” (punkt 7.156), WTO:s panels rapport av den 16 november 2007 i tvist DS337 ”Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge” (punkt 7.43), och WTO:s panels rapport av den 3 december 2010 i tvist DS397 ”Europeiska gemenskaperna – Slutliga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina” (punkt 7.271).

32 — Se WTO:s panels rapport av den 13 april 2004 i tvist DS264 ”Förenta staterna – Slutlig fastställelse av dumpning avseende vissa träslag av kådarikt virke från Kanada” (punkt 7.157), WTO:s panels rapport av den 16 november 2007 i tvist DS337 ”Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge” (punkt 7.48), WTO:s panels rapport av den 3 december 2010 i tvist DS397 ”Europeiska gemenskaperna – Slutliga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina” (punkt 7.271).

33 — Se WTO:s panels rapport av den 13 april 2004 i tvist DS264 ”Förenta staterna – Slutlig fastställelse av dumpning avseende vissa träslag av kådarikt virke från Kanada” (punkt 7.157).

63. WTO:s panel ansåg på grundval av detta konstaterande att ”trots att det i artikel 2.1 endast föreskrivs att dumpning ska fastställas för en enda [produkt i fråga], finns det inga uppgifter som gör det möjligt att fastställa varans parametrar och det finns absolut inte några krav på att varan ska vara homogen.” [34]

64. Panelen angav att ”även om det antogs att det i artikel 2.6 föreskrivs att det ska göras en bedömning av likheten med [produkten i fråga] ’som en helhet’ för att fastställa varor av samma slag … innebär det inte att det är nödvändigt att göra en bedömning av likheten mellan de kategorier av varor som [produkten i fråga] utgörs av för att avgränsa omfattningen av [produkten i fråga]. Det går inte att endast påstå att [produkten i fråga] ska betraktas ’som en helhet’ när frågan om varor av samma slag prövas, för att dra slutsatsen att själva [produkten i fråga] ska vara en homogen vara.” [35]

65. WTO:s panel underkände dessutom Konungariket Norges argument att ”om det saknas gränser för omfattningen av [produkten i fråga] skulle det kunna innebära att de myndigheter som ansvarar för undersökningen felaktigt fastställer dumpning.” [36]

66. I detta sammanhang gjorde Konungariket Norge dessutom gällande att ”om varor som inte är ’av samma slag’ betraktas som [produkten i fråga] i en och samma undersökning, kan det inte av fastställandet av dumpning framgå om en del eller alla dessa varor är dumpade. Konungariket Norge nämnde som exempel en undersökning i vilken bilar och cyklar betraktas som en vara som är föremål för undersökningen.” [37]

67. WTO:s panel fann inte argumentet övertygande och slog fast att ”all gruppering av varor till en och samma [produkt i fråga] får konsekvenser under hela undersökningen. Ju mer omfattande grupperingen är, desto allvarligare konsekvenser kan det få, vilket försvårar arbetet för de myndigheter som ansvarar för undersökningen, vilket går ut på att samla in och bedöma relevanta uppgifter och att fatta beslut som är förenliga med [1994 års antidumpningsavtal]. [WTO:s panel] fann följaktligen att risken var liten för att en dumpning felaktigt fastställdes för en [produkt i fråga] som hade en alltför vid omfattning. Förevarande risk [var] visserligen inte tillräckligt stor för att övertyga [panelen] om att ge [1994 års antidumpningsavtal] en tolkning som medförde förpliktelser för vilka [panelen] inte kan finna något stöd för i avtalet.” [38]

iv) Tillämpning i förevarande mål

68. Enligt min mening påvisar sammanställningen av tribunalens praxis och av WTO:s bestämmelser avseende begreppet ”produkten i fråga” en viktig skillnad i det att WTO:s panel, till skillnad från tribunalen, inte utövar någon granskning av definitionen av ”produkten i fråga” vilken används av den myndighet som ansvarar för antidumpningsundersökningen. Detta är dock enbart en principiell skillnad, eftersom tribunalens granskning ännu inte i något konkret fall har lett till att unionsinstitutionernas definition av produkten i fråga har ifrågasatts.

34 — Se WTO:s panels rapport av den 16 november 2007 i tvist DS337 ”Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge” (punkt 7.49).

35 — Ibidem (punkt 7.53).

36 — Ibidem (punkt 7.58).

37 — Ibidem.

38 — Ibidem (punkt 7.58). Se även, för ett liknande resonemang, WTO:s panels rapport av den 3 december 2010 i tvist DS397 ”Europeiska gemenskaperna – Slutliga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina” (punkt 7.271).

69. Såsom jag angav i punkt 48 ovan ansåg tribunalen, samtidigt som den tillerkände kommissionen ett stort utrymme av skönsmässig bedömning, att det ankommer på tribunalen att ”pröva om sökandena kan visa att institutionerna antingen gjorde en felaktig bedömning avseende vilka faktorer som är relevanta, eller att tillämpningen av andra faktorer som är relevantare skulle ha lett till att denna produkt uteslöts från definitionen av [produkten i fråga].” [39]

70. Det rör sig emellertid om en granskning som WTO:s panel aldrig har godtagit att utöva. Till skillnad från tribunalen anser panelen att det helt och hållet står de myndigheter som ansvarar för undersökningen fritt att definiera produkten i fråga, även i de hypotetiska fall som till och med ansågs som ”extrem[a]” [40], i vilka myndigheterna skulle kunna inkludera bilar och cyklar [41] eller tomater och äpplen [42] i definitionen av produkten i fråga.

71. WTO:s panel ansåg att risken var ”liten” [43] för att en dumpning fastställs felaktigt på grund av att det saknas gränser för omfattningen av produkten i fråga, eftersom arbetet för den myndighet som ansvarar för undersökningen blir väldigt svårt om helt olika varor blandas i definitionen av produkten i fråga. Myndigheten ser därför noggrant till att undvika det.

72. ”All gruppering av varor till en och samma [produkt i fråga] får [nämligen] konsekvenser under hela undersökningen. Ju mer omfattande grupperingen är, desto allvarligare konsekvenser kan det få, vilket försvårar arbetet för de myndigheter som ansvarar för undersökningen, vilket går ut på att samla in och bedöma relevanta uppgifter och att fatta beslut som är förenliga med [1994 års antidumpningsavtal].” [44] Exempelvis ”[kan] [detta] i efterhand innebära problem när det ska fastställas vilken skada som har orsakats den inhemska industrin som tillverkar en vara av samma slag.” [45]

73. Jag anser att i ett fall som det aktuella i vilket unionen, genom att anta bestämmelser som artikel 1 i grundförordningen, har avsett att fullgöra en särskild förpliktelse som den åtagit sig inom ramen för WTO, såsom artikel 2 i 1994 års antidumpningsavtal, ska domstolen vid granskningen av lagenligheten av en unionsrättsakt ge den samma innebörd som WTO:s bestämmelser. Det gäller också när det som i förevarande fall i unionsrättsakten – nämligen i artikel 1 i grundförordningen – används samma termer som i de avtal och överenskommelser som finns i bilagorna till WTO:s avtal, såsom i 1994 års antidumpningsavtal.

74. Det finns nämligen inte någon mening med att ålägga institutionerna en tyngre börda än vad myndigheterna åläggs i WTO-avtalet, särskilt när det inte i den aktuella bestämmelsens lydelse, i förevarande fall artikel 1 i grundförordningen, finns någon antydan om att unionslagstiftaren ville frångå avtalets lydelse.

75. Såsom rådet påpekade vid förhandlingen, är inte definitionen av produkten i fråga enligt WTO:s bestämmelser och följaktligen inte heller enligt unionsrätten, förenad med några krav.

39 — Dom Gem-Year och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet (T-172/09, EU:T:2012:532, punkt 61). Se även, för ett liknande resonemang, dom Brosmann Footwear (HK) m.fl./rådet (T-401/06, EU:T:2010:67, punkt 132) och dom EWRIA m.fl./kommissionen (T-369/08, EU:T:2010:549, punkt 83).

40 — WTO:s panels rapport av den 16 november 2007 i tvist DS337 ”Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge” (punkt 7.58).

41 — Ibidem.

42 — Se WTO:s panels rapport av den 3 december 2010 i tvist DS397 ”Europeiska gemenskaperna – Slutliga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina” (punkt 7.269).

43 — Se WTO:s panels rapport av den 16 november 2007 i tvist DS337 ”Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge” (punkt 7.58), och WTO:s panels rapport av den 3 december 2010 i tvist DS397 ”Europeiska gemenskaperna – Slutliga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina” (punkt 7.270).

44 — Se WTO:s panels rapport av den 16 november 2007 i tvist DS337 ”Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge” (punkt 7.58). Se även, för ett liknande resonemang, WTO:s panels rapport av den 3 december 2010 i tvist DS397 ”Europeiska gemenskaperna – Slutliga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina” (punkt 7.270).

45 — WTO:s panels rapport av den 3 december 2010 i tvist DS397 ”Europeiska gemenskaperna – Slutliga antidumpningsåtgärder avseende vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina” (punkt 7.270).

76. Det ankommer följaktligen på den myndighet som ansvarar för undersökningen att definiera produkten i fråga, utan att unionsdomstolarna kan kontrollera om institutionerna har gjort en felaktig bedömning av de faktorer som de ansåg var relevanta för att låta vissa produkter omfattas av produkten i fråga eller om tillämpningen av andra faktorer som var relevantare skulle ha lett till att vissa produkter uteslöts från definitionen av produkten i fråga.

77. Mot bakgrund av att Portmeirion, avseende definitionen av produkten i fråga i skäl 36 i den omtvistade förordningen [46], endast har anfört samma typ av argument som Kanada, Konungariket Norge och Folkrepubliken Kina anförde i de tvister som nämndes ovan och som underkändes av panelen, ska dessa argument underkännas i sin helhet.

78. Jag föreslår följaktligen att domstolen ska besvara den första frågan så, att definitionen av produkten i fråga i skäl 36 i den omtvistade förordningen inte på något sätt påverkar förordningens giltighet.

2. Den andra giltighetsfrågan

79. Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida den omtvistade förordningen är ogiltig på grund av att den är bristfälligt motiverad och därmed inte uppfyller kraven i artikel 296 FEUF.

a) Parternas argument

80. Det framgår av beslutet om hänskjutande att enligt Portmeirion har institutionerna varken i tillräcklig mån identifierat eller definierat de faktorer som de ansåg var relevanta för definitionen av produkten i fråga. Härav följer att artikel 296 FEUF har åsidosatts.

81. Enligt Portmeirion är uppgifterna i den omtvistade förordningen varken tydliga eller entydiga, eftersom det inte med hjälp av dessa uppgifter systematiskt går att kontrollera om en viss produkt borde eller kunde ha omfattats av definitionen mot bakgrund av de kriterier som institutionerna ansåg var relevanta.

82. Portmeirion ansåg att eftersom detta tillvägagångssätt inte möjliggjorde för de berörda parterna att ifrågasätta institutionernas bedömning av de faktorer som de ansåg var relevanta eller att göra gällande att andra faktorer kunde beaktas, åsidosattes således motiveringsskyldigheten i artikel 296 FEUF.

83. Rådet och kommissionen har däremot hävdat att kraven i artikel 296 FEUF iakttogs i den omtvistade förordningen, genom att de berörda parterna har möjlighet att få kännedom om skälen till den vidtagna åtgärden, tillvarata sina rättigheter och att domstolen har möjlighet att utöva sin granskning. De bakomliggande skälen till definitionen av produkten i fråga finns nämligen både i den provisoriska förordningen och i den omtvistade förordningen. Det är i synnerhet i skälen 24, 25, 54 och 55 i förordningen om preliminär tull och i skäl 35 i den omtvistade förordningen som de relevanta faktorerna tydligt belyses.

46 — ” … definieras produkten slutgiltigt som bords- och köksartiklar av keramiskt material, med undantag för keramiska knivar, keramiska kryddkvarnar och deras keramiska malverk, keramiska skalare, keramiska knivvässare och keramiska pizzastenar gjorda av kordierit av det slag som används för gräddning av pizza eller bröd, med ursprung i Kina och som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 691110 00, ex 691200 10, ex 691200 30, ex 691200 50 och ex 691200 90.”

84. Enligt den italienska regeringen råder det inga tvivel om att den omtvistade förordningen är motiverad. Institutionerna preciserar däri att olika föremål tillsammans ska utgöra en och samma produkt vilka är ”bords- och köksartiklar av keramiskt material”, eftersom dessa föremål tekniskt sätt är av samma slag, de efterfrågas av kunderna och de distribueras av återförsäljarna som en helhet och de har det gemensamt att de i huvudsak är avsedda för att komma i kontakt med livsmedel.

85. Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs anser, beträffande den första frågan, att de varken kan kommentera eller ta ställning till om en viss unionsrättslig förordning är lagenlig, eftersom det inte omfattas av deras behörighet och att de är skyldiga att tillämpa den omtvistade förordningen med hänsyn till att den är bindande för dem.

b) Bedömning

86. Jag anser att Portmeirions argument att motiveringsskyldigheten i artikel 296 FEUF har åsidosatts enkelt kan avfärdas, eftersom Portmeirion avser att återigen ifrågasätta definitionen av produkten i fråga.

87. Om det inte, enligt den praxis från WTO:s tvistlösningsorgan som analyserades ovan i punkterna 51–67, i artiklarna 2.1 och 2.6 i 1994 års antidumpningsavtal föreskrivs några särskilda skyldigheter avseende definitionen av produkten i fråga vilket innebär att den myndighet som ansvarar för undersökningen inte är skyldig att endast innefatta likartade eller homogena produkter i definitionen, är inte institutionerna skyldiga att ge en särskild motivering till varför de ansåg att faktorerna var relevanta för definitionen av produkten i fråga. Det faktum att de har definierat produkten i fråga på ett sätt som gör det möjligt att identifiera de föremål som den utgörs av och att de har angett skälet till att dessa föremål har grupperats tillsammans borde räcka för att uppfylla kraven i artikel 296 FEUF.

88. Under alla omständigheter följer det av fast rättspraxis att ”den motivering som krävs enligt artikel [296 FEUF] [ska] vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Kravet på motivering ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det fordras inte att motiveringen av en rättsakt anger samtliga relevanta sakförhållanden och rättsliga överväganden, eftersom frågan huruvida motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel [296 FEUF] inte enbart ska bedömas mot bakgrund av motiveringens lydelse, utan även mot bakgrund av det sammanhang i vilket motiveringen ingår samt alla rättsregler som reglerar det ifrågavarande området.” [47]

89. I förevarande fall verkar den omtvistade förordningen, jämförd med förordningen om provisorisk tull, ha en tillräcklig motivering, med hänsyn till kriterierna i föregående punkt.

90. Såsom kommissionen har angett i skäl 54 i förordningen om preliminär tull har nämligen ”alla typer av bords- och köksartiklar av keramiskt material, trots skillnader i fråga om egenskaper och modell, … samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper: *det rör sig om keramikartiklar avsedda för kontakt med livsmedel, de används på det hela taget för samma ändamål och de kan betraktas som olika typer av en och samma produkt*”. [48]

47 — Dom Nuova Agricast (C-390/06, EU:C:2008:224, punkt 79). Se även, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Sytraval och Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 63), dom Atzeni m.fl. (C-346/03 och C-529/03, EU:C:2006:130, punkt 73), dom Sison/rådet (C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 80) och dom Banco Privado Português och dom Massa Insolvente do Banco Privado Português (C-667/13, EU:C:2015:151, punkt 44).

48 — Min kursivering.

91. I skäl 55 i denna förordning tillade kommissonen att ”[f]örutom att de har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper konkurrerar alla dessa olika modeller och typer direkt med varandra och är i mycket stor utsträckning sinsemellan utbytbara. Detta belyses tydligt av att det inte finns några klara skiljelinjer mellan de olika typerna, och det finns med andra ord en hel del överlappning och konkurrens mellan snarlika typer, vilket innebär att standardkonsumenterna oftast inte skiljer mellan till exempel porslinsartiklar och andra artiklar.”

92. Denna motivering återges i skäl 35 i den omtvistade förordningen, i vilken det föreskrivs att ”[a]lla typer av bords- och köksartiklar av keramiskt material kan betraktas som olika typer av en och samma produkt. Det påstående som gjordes efter det att de provisoriska åtgärderna hade offentliggjorts och ännu en gång efter det slutliga meddelandet av uppgifter, nämligen att undersökningen omfattar ett stort antal likadana produkter och att det följaktligen är nödvändigt att genomföra separata analyser av representativitet, dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse för varje produktsegment, konstateras därför vara ogrundat. En part som hävdade att produktdefinitionen var för allmän lämnade in en jämförelse av produkter med olika grad av dekorering, men partens uttalanden om användningsområden (för trädgård och barn i det ena fallet och för dekoration i det andra fallet) är diskutabla, eftersom det inte finns någon tydlig avgränsning, och *uttalandena kan snarare ses som en bekräftelse på konstaterandet i skäl 55 i förordningen om preliminär tull.*” [49]

93. Jag föreslår följaktligen att domstolens svar på den andra frågan bör vara att den omtvistade förordningen uppfyller kraven i artikel 296 FEUF.

VI – **Förslag till avgörande**

94. Jag föreslår således att domstolen ska besvara frågorna från First-tier Tribunal (Tax Chamber) så, att vid prövningen av frågorna har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av rådets genomförandeförordning (EU) nr 412/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av bords- och köksartiklar av keramiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina.

49 — Min kursivering.